

dr hab. Sławomira Chorążyczewska prof. UAP
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Poznań, 10.09.2021r.

**Ocena rozprawy doktorskiej,
Pani mgr Anny Świętek
sporządzona w związku z przewodem doktorskim
wszczętym w dziedzinie sztuk pięknych w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe,
uchwałą nr 87/2018/19
Rady Wydziału Tkaniny i Ubioru z dnia 17 kwietnia 2019 r.
procedowanym przez
Akademię Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi**

Podstawy Prawne (zawarte w piśmie przewodnim)

W dniu 8 lipca 2021r. na posiedzeniu Rady ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, zgodnie z § 6 pkt 1 i pkt 2 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2018 poz.261), w związku z art.179 ust.2, ust. 3 pkt 2) lit. b) ustawy z dnia 03 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 30.08.2018 r. poz.1669 z późn.zm.) Uchwałą nr42/2021/Rady ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych im Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 8 lipca 2021r. **zostałam powołana na recenzenta rozprawy doktorskiej Pani mgr Anny Świętek**. Postępowanie w dziedzinie sztuk plastycznych **w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe**, które zostało wszczęte Uchwałą numer 87/2018/19 Rady Wydziału Tkaniny i Ubioru Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 17.04.2019 r.

Temat: *Odzież jako komunikat pozawerbalny. Autorska kolekcja ubrań szkolnych.*

Promotor rozprawy: prof. dr hab. Dorota Sak

Podstawowe informacje na temat kandydata. Pani mgr Anna Świętek jest absolwentką Doktoranckich Studiów Środowiskowych z zakresu sztuki projektowe oraz ukończonych w 2014 roku Studiów Podyplomowych - Moda Stylizacja Trendy - w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. W 2010 roku, ukończyła studia: II stopnia w Wyższej Szkole Prawa i Administracji w Rzeszowie oraz I stopnia z zarządzania i marketingu w Wyższej Szkole Biznesu w Tarnowie w 2006 roku.

W trakcie studiów doktoranckich, w ramach praktyk prowadziła zajęcia w Pracowni Scenografii i Kostiumu dr hab. Ewy Bloom-Kwiatkowskiej oraz w Pracowni Projektowania Ubioru dr hab. Sylwii Romeckiej – Dymek w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Rozwój zawodowy jest powiązany z pracą: od 2016 roku w Centrum Sztuki Moście w Tarnowie oraz w Centrum Nauki i Biznesu *Żak* Sp. z o.o. w Krakowie w latach

2015 – 2018 gdzie prowadziła zajęcia z historii ubioru, trendów, teorii kolorów i wizażu. Kierunek działalności zawodowej jest świadomie nakierowany na obszar szeroko rozumianej mody, zarówno w zakresie dydaktycznym, jak i praktycznym. Doktorantka zmierzyła się jako projektant i menadżer w polskiej firmie jubilerskiej w Tarnowie (*Polish Fashion Jewellery*) oraz *Polygon, Wola Rzędzińska*. W 2014 roku, tworzy własną markę *AS Look* w Tarnowie.

Kandydatkę charakteryzuje otwartość na samorozwój, który potwierdza czynnym udziałem w warsztatach tematycznych m.in. modniarskich i kursach z zakresu: fotografii, makijażu, analizy kolorystycznej oraz w cyklicznych szkoleniach z zakresu trendów w modzie organizowanych przez *Promedia* w Warszawie w latach 2015 – 2018.

Uzupełnianie wiedzy skutkuje autorskimi warsztatami i wykładami. Kreatywny rozwój twórczy wpisuje się w akademicką dydaktykę jest efektywnym przełożeniem w zakresie popularyzacji nauki i sztuki. Potwierdza to, udział w dziesięciu konferencjach naukowych, na których wygłosiła sześć autorskich prelekcji na forum ogólnopolskim i międzynarodowym m.in.: podczas: *Eco_Made Festival 2017'* w Łodzi; Konferencji pt. *Moda w zwierciadle kultury. Język-literatura-kultura* w Instytucie Polonistyki i Kulturoznawstwa Uniwersytetu Opolskiego; prelekcje na trzech Międzynarodowych Konferencjach na Ukrainie w Kosowie, Glinianach, Winnikach, gdzie również uczestniczyła w licznych plenerach, sympozjach i warsztatach.

Intensywna działalność artystyczna rozkwita w latach 2014 - 2021. Doktorantka zaznacza swą obecność na dwudziestu pięciu wystawach o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym w tym, indywidualnych oraz w formie działań performatywnych. Prace prezentuje na pokazach i wystawach m.in.: *Off Fashion* w Kielcach, *Wrocław Fashion Meeting*, *Centrum Sztuki Moście*, *Festiwal Sztuki ArtFest* w Tarnowie, *Centrum Kultury „Dworek Białooprądnicki”* w Krakowie.

Organizuje, aranżuje i pełni rolę kuratora wydarzeń kulturalnych, wystaw z zakresu mody i dziedzictwa kulturowego w *Centrum Sztuki Moście* w Tarnowie. Wykazuje aktywność społeczną i organizatorską powiązaną z działalnością w obszarze sztuki i mody oraz edukacji.

RECENZJA

Temat: *Odzież jako komunikat pozawerbalny. Autorska kolekcja ubrań szkolnych.*

W części pisemnej posiada formę opisu kluczowych zagadnień, co zapowiada a następnie oddaje złożoność omawianego zagadnienia. Dysertację, Kandydatka rozpoczyna postawieniem pytania: *Czy ubranie jest formą komunikatu niewerbalnego we wzajemnych relacjach międzyludzkich?* Tym samym definiuje kierunek badań oparty na wizerunku, który wpływa na postrzeganie kompetencji, tożsamości oraz kształtowania stylu w okresie dorastania. Analiza jest oparta na historyczno- porównawczych metodach w wybranych placówkach szkolnych. Pozwala to, na określenie głównych cech modyfikacji kroju, koloru i dodatków stosowanych w mundurkach uczniowskich. Poszukiwanie odpowiedzi stanowi kanwę pracy badawczej i prowadzonych analiz poszczególnych wątków szczegółowo rozpisanych w pięciu rozdziałach, w których rozpatruje: *Wybrane zagadnienia z historii mundurka szkolnego w XX i XXI wieku; Style w modzie nawiązujące do wizerunku ucznia;*

Mundurki – inspiracje – moda; Wizerunek ucznia w kulturze i popkulturze; Odzież jako komunikat pozawerbalny. W pozostałych dwóch rozdziałach kontekstowo przedstawia opis i dokumentację pracy projektowej, do której odniosę się w drugiej części recenzji.

Bardzo szeroki zakres eksploracji należy rozpatrywać jako rzetelną pracę naukową, kompletny zbiór informacji na podjęty temat. Wnioski są wypadkową wielu czynników zarówno socjologicznych, społecznych jak również wynikających z wielowiekowych tradycji kulturowych przedstawionych na wybranych przykładach. Analiza transformacji mundurka szkolnego, pozwala na wskazanie istotnych cech użytkowych i projektowych, które przekłada na miarę współczesnych potrzeb, możliwie uniwersalnych i otwartych na nowe propozycje w ubiorze młodzieżowym. Zwraca uwagę na projektowanie świadome, odpowiedzialnie z umiejętnością oceny potrzeb oraz emocji odbiorcy. Wyodrębnia jego rys i znaczenie na przestrzeni stuleci. Analogicznie zestawia temat z wymogami współczesności, wsłuchując się w wyniki burzliwych dyskusji prowadzonych na forach internetowych odnoszących się niejednokrotnie do reformy MEN z 2006 roku, wprowadzającej uniform do szkół, jak również przywołuje wybrane przykłady sprzeciwu w poszczególnych placówkach, pozwala to, na wysnucie bardzo rzetelnych wniosków badawczych. W konsekwencji definiuje cały repertuar możliwości i inspiracji niezbędnych do zaprojektowania współczesnego ubioru szkolnego. Narracja opracowania jednoznacznie wskazuje na nowe znaczenie semantyczne mundurka szkolnego, które obecnie nabiera nowego kontekstu. Traktowany jako wyraz prestiżu, coraz częściej jest postrzegany jako ograniczenie wolności. Skrajnie odmienne opinie nie ułatwiają wyboru drogi projektowej.

Własną myśl koncepcyjną poddaje analizie porównawczej badając zależności między uniformem a ubiorem, posiłkując się historią, własną obserwacją i ankietami ze wskazaniem na popularność i najważniejsze preferowane cechy. Zgodnie z założeniem stanowią one, podstawę wszystkich projektów w tworzonej kolekcji i całościowym procesie definiowania i określania funkcji ubioru, kolorystyki oraz kreatywnego doboru tkanin.

Opis i dokumentacja ilustrująca zakres tematu zostały przygotowane z zachowaniem należytej staranności. W pełni oddają charakter prowadzonej pracy badawczej, analizy, mapy powiązań, technologii oraz pracy projektowej i artystycznej.

Wnioski stanowią istotny aspekt budowanej mapy myśli w drodze do wypracowania koncepcji. Podejmuje trudną próbę osadzenia swoich idei we współczesnych wymogach globalnego świata konsumpcjonizmu. Zwraca szczególną uwagę na różnicę pomiędzy strojem a ubiorem w kontekście mody, która jest synonimem zmienności, a dla innych informacją o tendencjach i propozycją zmian. Trafnie osadza temat, przedstawiając zawiłości jego historii począwszy od zdefiniowania genezy zniwelowania różnic społecznych po tradycję noszenia mundurka w wybranych szkołach w Europie, Ameryce czy w Polsce. Słusznie zauważa, że uniformizacja uczniów przebiegała dwutorowo, z jednej strony kierownictwo szkoły narzucało określony fason, kolor i dodatki. W drugim przypadku, to moda wprost z ulicy wyznaczała ich charakter, tym samym spełniała funkcję uniformu pozbawiając uczniów cech indywidualnych.

Szczególnie interesująca jest próba zdefiniowania współczesnego stroju w szkołach jako *dress code*, gdzie obowiązuje obok różnic regulaminowych odmienny zbiór zasad dopasowania ubioru do wymogów danej placówki w zakresie stroju codziennego czy galowego jako ogólnej regulacji zakazów i nakazów. Kieruje uwagę na nieaktualne i absurdalne przepisy dziedziczone po poprzednikach oraz brak komunikacji w tym zakresie pomiędzy dyrekcją, rodzicami i uczniami. Uważa, że: *Mogłaby być to ciekawa lekcja demokracji oraz nauka, jak ubranie wpływa na relacje międzyludzkie. (...), które w środowisku odgrywa znaczącą rolę kulturową.*

Innym ważnym aspektem jest określenie granicy wiekowej mundurkowego stylu. Nawiązuje do wizerunku ucznia i subkultur jako atrakcyjniejszego dla młodzieży od stylu popularnego w danym czasie. Mimo różnic, łączą ich trzy równoległe trendy: wyglądu zewnętrznego, uczestnictwa w kulturze inspiracje muzyką oraz nową formą spędzania wolnego czasu. Pozwala to, na wyodrębnienie kilku subkultur, których sposób ubierania wywodzi się ze szkolnego podwórka. Wszystkie z nich precyzyjnie opisuje i analizuje. Równoległe kieruje badania w obszar wizerunku ucznia, jego dobrego wychowania bowiem bez względu na miejsce elitarnych szkół, stanowi jego zasadnicze dopełnienie. Odpowiednie maniery, słownictwo, uprawianie ulubionych sportów zwłaszcza na uniwersytetach oraz dostosowanie się do etykiety odzwierciedlającej wychowanie wyższych klas, dookreśla styl.

Precyzyjnie dobiera inspiracje z obszaru sztuk i popkultury, które odnoszą się do klasycznych zestawów mundurków: granatowych, plisowanych spódnic, bluzek marynarskich oraz ubrań zapożyczonych od subkultur. Istotnym uzupełnieniem tematu, jest zwrócenie uwagi na wszystkie aspekty uniformizacji nie tylko poprzez mundur wojskowy, ale jego wszelakie odmiany stosowane nie tylko w szkołach, ale w określonych subkulturach, grupach przestępczych, niektórych zawodach oraz ich konotacje w modzie popularnej i wysokiej kreowanej przez wizjonerów zainspirowanych szkolnym uniformem.

Obok badań formalnych dotyczących tematu, Doktorantka rozszerza obszar analityczny sytuując wizerunek ucznia w kulturze i popkulturze. Z jednej strony wykazuje dużą znajomość współczesnych badań socjologicznych opartych na wypowiedziach znanych teoretyków i naukowców, z drugiej strony ujawnia mechanizmy działania i rozwoju ucznia pod względem budowania własnej tożsamości poprzez ubiór – jak sama mówi: *Jedni dają kreować swój wizerunek innym, ale są też tacy, którzy stanowczo demonstrują, że chcą mieć na niego wpływ. Kształtując swój gust i kreując wizerunek jesteśmy podatni na to, co nas otacza.* Istotnym staje się kadr obrazu nie tylko fotograficznego, ale filmowego jako ważna inspiracja w zderzeniu z kreowaną rzeczywistością w popkulturze. Pozwala to, na dokonanie subiektywnego wyboru filmów, seriali i teledysków, prezentujących sposób ubierania się uczniów ze szkół elitarnych i powszechnych. Dodać należy, że posiłkowanie się źródłami z bogatej światowej filmoteki (wybór ponad stu tytułów filmów oraz imponująca ilość seriali telewizyjnych i teledysków w udostępnionej bibliografii) stanowi niewątpliwie novum analityczne w pracy badawczej. Tym samym zwraca uwagę na inspirującą transformację tematu w obszar sztuki czystej m.in. w malarstwie czy w przekazie scenicznym i teatralnym np.: *Umarta klasa* Tadeusza Kantora, *Chór sierot* Jerzego Zonia czy *Wyzwolenie* Radosława Rychcika, w których mundurek szkolny staje się czytelny niemal dla każdej kultury – jest znakiem i niewerbalnym przekazem idei i wartości.

Zwraca uwagę na otaczające ucznia rzeczy jako istotne i mające wpływ na jego rozwój, takie jak: lalki ubrane w mundurki, gry komputerowe, literatura, prasa czy dominująca rola mediów: społecznościowych, reklamy, fotografii, telewizji i Internetu, która wpisuje się w szeroko rozumianą popkulturę jak również inspirowanie kulturę wysoką i sztukę.

Podsumowując wielowątkowe eksploracje, należy zwrócić uwagę na fakt, że większość źródeł i bibliografii ujętych w analizie badawczej nie posiada opracowań w języku polskim, stanowi to bardzo duży atut rozprawy naukowej przedstawionej po raz pierwszy w pełnym omówieniu tematu w Polsce.

Dysertacja spełnia wymogi publikacji naukowej wyróżnia się profesjonalnym i analitycznym opracowaniem wiedzy historycznej, socjologicznej i współczesnej na temat mundurka szkolnego. Zawiera kompletną i wyczerpującą wiedzę oraz oryginalnie przedstawia temat. Uważam, że rozprawa powinna zyskać aplauz i zgodę na edycję wydawniczą jako znaczące uzupełnienie historii ubioru w polskiej bibliografii naukowej.

Rezultat pracy projektowej.

Pani mgr Anna Świętek pracę nad tematem rozpoczyna w 2015 roku, przed podjęciem studiów doktoranckich kierując badania w wybrany obszar projektowy, o którym mówi tak: *Temat (...) – jest mi bardzo bliski. Jako obserwator, a kiedyś uczennica i studentka kilku uczelni, m.in. artystycznej i prawniczej, doświadczyłam osobiście wagi odbioru wizualnego noszonego ubrania. Ubranie umiejscawia nas w pewnych kategoriach i jest niewerbalnym komunikatem.*

Droga projektowa jest wynikiem rzetelnej analizy i przeprowadzonych ankiet uwzględniających również głos respondentów, którzy nie identyfikują się z ubraniami, kulturowo przypisanymi kobietom czy mężczyznom ze wskazaniem na uniwersalizm ich zastosowań. Po drugie, eksploracji na poziomie historycznym i funkcjonalnym uniformu na przestrzeni stuleci. Tym samym, tworzy rzetelnie opracowaną kontekstową koncepcję całości wykraczającą poza wymogi dysertacji. Wnioski stanowią bezpośrednie przełożenie na rozwinięcie autorskich założeń w nowym, współczesnym i uniwersalnym wymiarze.

Proponowana kolekcja jest unikatowym spojrzeniem nie tylko, na wizualne wymogi powiązane z trendami modowymi, ale funkcjonalnością ubioru młodzieżowego w szkole jak również poza nią. Wysublimowana kolorystyka i nowatorskie aspekty połączeń technologicznych akcentują szeroko zgłębianą wiedzę tematyczną w korelacji funkcji z estetyką. Koncepcja i realizacja kolekcji potwierdzają odpowiedzialność i profesjonalizm twórcy a zarazem wyraz pokory wobec ograniczeń jakie niesie rzeczywistość.

Precyzyjny dobór tkanin jako wynik analizy i technologii ich wytwarzania oraz ekologii, uwzględnia również ergonomię pracy ucznia w uniformie. Wszystko to, pozytywnie łączy wrażenia zmysłowe z komfortem oraz optymalnie sygnalizuje najważniejsze cechy dobrze zaprojektowanego ubioru szkolnego.

Trafnie ujęta, wzajemna zmienność poszczególnych elementów ubioru, pozwala stworzyć wiele interesujących wersji stylizacji. Idea zawarta we wszystkich prezentowanych modelach przypomina klocki *Lego*, którymi można się bawić, składać i rozkładać w nieskończoność, w zależności od sylwetki, nastroju czy pory roku. Zróznicowany wybór

poszczególnych asortymentów m.in.: bomberki, bluzy z kapturem czy proste oversizowe ubrania otwierają dalszą możliwość stylizacji poprzez proponowane w kolekcji dodatki m.in.: kapelusze, opaski, wełniane rękawiczki oraz grube długie skarpety. Wartością dodaną jest torba, małe saszetki oraz duże kieszenie, które z powodzeniem mogą tę funkcję pełnić zamiennie. Zgadzam się ze stwierdzeniem Autorki: *Kapsułowość kolekcji jest na tyle uniwersalna i zgodna z panującymi trendami, że może wzbogacić niemal każdą garderobę nastolatka.*

Unikatowa kolekcja tworzy spójną całość. Szczególną uwagę zwraca projekt druku na tkaninie inspirowany pracą jednej z uczestniczek warsztatów organizowanych przez Doktorantkę podczas procesu badawczego. Ideę reinterpreteruje projektowo i poddaje transformacji wzoru na różnych podłożach tkaniny w wersji przeskalowanej lub multiplikowanej uwzględniającej wszystkie nabyte informacje dotyczące wpływu koloru na psychikę człowieka. Zastosowana bogata paleta barw, pozwala na komponowanie indywidualnych zestawień kolorystycznych w równowadze z formą ubioru, którą dopełnia precyzyjnie dobrana konstrukcja krawiecka spełniająca określone standardy ubioru szkolnego pod względem funkcji i estetyki.

Proporcje formy i detalu w każdym z asortymentów są wynikiem wiedzy z zakresu psychofizjologii widzenia i granicznych sposobów postrzegania sylwety w wieku młodzieńczym. Doktorantka podjęła niezwykle trudną próbę dostosowania ubioru młodzieżowego do wieku i dysproporcji sylwety oraz wymogów jego użytkownika.

W kolekcji zostały zastosowane miękkie dzianiny, džins, polar, sztuczne futro, wełniane dodatki. Tak duża rozpiętość tkanin i właściwości zapewnia nie tylko komfort w użytkowaniu, ale potwierdza wiedzę z zakresu technologii i materiałoznawstwa. Modyfikuje krój białych koszul uważanych za klasyczne. Większość z asortymentów posiada rozcięcia i plisy z możliwością manipulacji formy poprzez zastosowane zamki. Pełnią one podwójną funkcję nie tylko zapięcia czy kieszeni, ale również modelują, zmieniając linię i kształt sylwety jednocześnie ją zdobią. Podobnie, funkcja i wielkość kieszeni dostała nowe zastosowanie m.in.: na słuchawki czy maseczkę chowaną w kieszeń w kapturze jak również inne z wszytym sztucznym futrem jako substytut zabawki sensorycznej, która poprzez bodźce dotykowe powoduje wyciszenie, swego rodzaju uspokojenie. O czym autorka mówi tak: *W mojej autorskiej kolekcji ubranie otrzymuje dodatkową funkcję: nie tylko okrywa, informuje, ale także stymuluje. Ma właściwości terapeutyczne. (...) przez dotyk stymulują, uczą i zapewniają komfort psychiczny. Nie musimy z tego rezygnować na późniejszych etapach rozwoju.*

Wieloelementowy zestaw asortymentów ubioru, zaprezentowany na 19-stu fotograficznych stylizacjach, ujawnia dużą znajomość tematu i kontekstową wiedzę. Kolekcję, należy uznać jako nowatorską poprzez uwzględnienie pogłębiających się problemów psychosomatycznych młodzieży, na bazie których powstały oryginalne rozwiązania projektowe, funkcjonalne i terapeutyczne. Wynik pracy, oceniam jako spójny i godny propagowania wśród młodego odbiorcy. Dysertacja wyróżnia się jakością merytoryczną i projektową a uzyskany rezultat w odbiorze wrażeniowym, wykazuje duże poczucie wolności twórczej oraz osobistej wypowiedzi artysty. Prostota, a zarazem finezja abstraktu, cechuje większość realizacji. Nienaganna konstrukcja zazwyczaj jest podstawą dobrze

zaprojektowanego ubioru. W tym przypadku, należy podkreślić współczesne rozumienie idei design'u odpowiedzialnego oraz refleksji nad nowoczesnym podejściem do projektowania, które wpisuje się w nurt mody odpowiedzialnej ekologicznie.

Konkluzja

Po wnikliwym zapoznaniu się z dokumentacją, procesem kształcenia, doskonaleniem umiejętności i wiedzy oraz działalności artystycznej Pani mgr Anny Świętek oraz wielowątkowego obszaru eksploracji badawczych tematu pt. *Odzież jako komunikat pozawerbalny. Autorska kolekcja ubrań szkolnych*. Zauważam, że uzyskany rezultat przekracza wymogi zakresu dysertacji i zasługuje na wyróżnienie. Szczególną uwagę zwraca aspekt naukowy oraz fakt, że większość źródeł i bibliografii ujętych w analizie badawczej rozprawy nie posiada opracowań w języku polskim, stanowi to atut przedstawionego po raz pierwszy, pełnego omówienia tematu w Polsce. Wyróżnia się profesjonalną i analityczną kompilacją wiedzy historycznej, socjologicznej i współczesnej na temat mundurka szkolnego. Tak, kompletne i oryginalne ujęcie tematu, powinno przełożyć się na edycję wydawniczą jako uzupełnienie historii ubioru w polskiej bibliografii naukowej.

Dysertacja emanuje nie tylko zgłębioną wiedzą, ale znajomością zasad projektowania odpowiedzialnego, wpisuje się we współczesny design i nurt mody odpowiedzialnej ekologicznie. Prezentowana jako rezultat, kapsułowa kolekcja poprzez swój otwarty charakter tworzenia stylizacji oraz estetykę i funkcjonalność tworzy spójną autorską całość. Uwzględnia najnowsze trendy w modzie młodzieżowej i złożoność problemów psychosomatycznych młodzieży, na bazie których powstały oryginalne rozwiązania projektowe, funkcjonalne i terapeutyczne.

Poza pracą projektową, naukową i dydaktyczną, Doktorantka wykazuje kreatywne zaangażowanie twórcze, artystyczne, organizacyjne i kuratorskie, które się wpisują w szeroko rozumianą popularyzację kultury. Prezentowany rezultat w formie obszernego opracowania i dokumentacji łączy w całość wszystkie wątki dzieła, które są realnym przykładem innowacyjnego myślenia i determinacji w działaniu.

Dysertacja spełnia wymogi i jest zgodna z **§ 6 pkt 3 i pkt 4** Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2018 poz.261),
Wniosuję o nadanie mgr Annie Świętek stopnia doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki do Rady ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Stopień jest nadawany zgodnie z Dz. U z 2018 poz.261.

dr hab. Sławomira Chorążyczewska prof. UAP